

B"H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 16 | Bo | Sicha 1

1) רמב"ם הלכות קידוש החודש בתחלתו

חָדְשֵׁי הַשָּׁנָה הֵם חָדְשֵׁי הַלְּבָנָה שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר כח יד) "עלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ" וְנֶאֱמַר (שמות יב ב) "הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֶדָשִׁים". כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמִים הֶרְאָה לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמשֶׁה בְּמַרְאֵה הַנְּבוּאָה דְּמוּת לְבָנָה וְאָמַר לוֹ כַּזָה רָאה וְקַדִּשׁׁ. וְהַשִּׁנִים שָׁאֵנוּ מִחַשָּׁבִין הִם שָׁנִי הַחַמַּה שֵׁנָאֱמֵר (דברים טז א) "שַׁמוֹר אָת חֹדֵשׁ הַאִּבִיב":

The months of the year are lunar months, as [implied by Numbers 28:14]: "... the burnt offering of the month when it is renewed,"1 and [Exodus 12:2]: "This month shall be for you the first of months."2 [Concerning this verse,] our Sages commented:3 The Holy One, blessed be He, showed Moses in the vision of prophecy an image of the moon and told him, "When you see the moon like this, sanctify it."

The years we follow are solar years, as [implied by Deuteronomy 16:1]: "Keep the month of spring."4

2) רמב"ם הלכות קידוש החודש ספ"ב

בֵּית דִּין שֶׁקְדְּשׁוּ אֶת הַחֹדֶשׁ בֵּין שׁוֹגְגִין בֵּין מֻטְעִין בֵּין אֲנוּסִים הֲרֵי זֶה מְקֻדָּשׁ וְחַיָּבִין הַכּּל לְתַקֵּן הַמּוֹעֲדוֹת עַל הַיּוֹם שָׁקְדְשׁוּ בּוֹ. אַף עַל פִּי שֶׁזֶּה יוֹדֵעַ שֶּׁטָעוּ חַיָּב לְסְמֹךְ עֲלֵיהֶם שֶׁאֵין הַדָּבָר מָסוּר אֶלָּא לָהֶם וּמִי שֶׁצִּוָּה לִשְׁמֹר הַמּוֹעֲדוֹת הוּא צָוַה לְסִמֹךְ עֵלֵיהֶם שֶׁנָּאֵמַר אֲשֶׁר תִּקְרָאוּ אֹתָם וְגוֹ':

Once the court sanctifies the new month, it remains sanctified regardless of whether they erred unwittingly, they were led astray [by false witnesses], or they were forced [to sanctify it].35 We are required to calculate [the dates of] the festivals based on the day that they sanctified [as the beginning of the new month].

Even if [a person] knows that [the court] erred, he is obligated to rely on them,36 for the matter is entrusted to them alone. The One who commanded us to observe the festivals is the One

who commanded [us] to rely on them, as [implied by Leviticus 23:2]: "Which you will pronounce as days of holy convocation."37

3) רמב"ם הלכות קידוש החודש פ"ד, ה"ב

עַל שְׁלשָׁה סִימָנִין מְעַבְּרִין אֶת הַשָּׁנָה. עַל הַתְּקוּפָּה וְעַל הָאָבִיב וְעַל פֵּרוֹת הָאִילָן. כֵּיצַד. בֵּית דִּין מְחַשְּׁבִין וְיוֹדְעִין אִם תִּהְיֶה תְּקוּפַת נִיסָן בְּשִׁשָּׁה עָשָׂר בְּנִיסָן אוֹ אַחַר זְמַן זֶה מְעַבְּרִין אוֹתָהּ הַשָּׁנָה. וְיַעֲשׂוּ אוֹתוֹ נִיסָן אֲדָר שֵׁנִי כְּדֵי שֶׁיּהְיֶה הַפֶּסֵח בִּזְמַן הָאָבִיב. וְעַל סִימֵן זֵה סוֹמְכִין וּמִעַבְּרִין וְאֵין חוֹשִׁשִׁין לְסִימַן אֲחֵר:

[An extra month is added,] making the year full, because of three factors: a) the vernal [spring] equinox;5 b) the ripening6 [of the barley crop], and c) the blooming of the fruit trees.

What is implied? When the court calculates and determines that the vernal equinox will fall on the sixteenth of Nisan or later, the year is made full. The month that would have been Nisan is made the second Adar, and thus Pesach will fall in the spring. This factor [alone] is sufficient for the court to make the year full; 8 other factors need not be considered.

4) רמב"ם הלכות קידוש החודש פ"ו, ה"י

ָּכָּל תְּשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה שָׁיִּהְיוּ מֵהֶן שָׁבַע שָׁנִים מְעֵבָּרוֹת וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה פְּשׁוּטוֹת נִקְרָא מַחֲזוֹר. וְלָמָּה סָמַכְנוּ עַל מִנְיֵן זְּהֵּה שְׁנָּה שְׁנָּה שְׁנָה שְׁנָה פְּשׁוּטוֹת וְשָׁבַע מְעֵבָּרוֹת וּשְׁעוֹתִיהֶן וְחָלְקֵיהֶן וְתַשְׁלִים כָּל אֶלֶף וּשְׁבִּי שָׁעָה. וְכָל אַרְבַּע וְעֶשְׂרִים שָׁעוֹת יוֹם. וְתוֹסִיף לְמִנְיֵן הַיָּמִים. תִּמְצָא הַכּל תְּשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה מִשְּׁנֵי וֹם וְשִׁשׁ שָׁעוֹת בְּשָׁוֶה. וְלֹא יִשָּׁאֵר מִמִּנְיַן יְמִי הַחַמָּה בְּכָל תְּשַׁע הָחַמְשָׁה וְשִׁשִּׁים יוֹם וְשֵׁשׁ שָׁעוֹת בְּשָׁוֶה. וְלֹא יִשָּאֵר מִמִּנְיַן יְמִי הַחַמָּה בְּכָל תְּשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנְה אַחַת וְאַרְבַּע מֵאוֹת וּשְׁמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה חֲלָקִים. סִימָן לָהֶם אתפ"ה:

[The fixed calendar is structured in] a nineteen-year cycle, including seven leap years and twelve ordinary years. This is called a machzor.

Why was this [structure] chosen? Because when you total the number of days in twelve ordinary years and seven leap years together with their hours and their units, counting all [sums of] 1080 units as an hour, [all sums of] twenty-four hours as a day, and adding them to the number of days, the total will equal nineteen solar years, each of these years being 365 days and six hours.

The difference between the days of the solar calendar [and the lunar calendar] will be only one hour and 485 units (in numerical terms, 1 - 485).8

5) רמב"ם הלכות קידוש החודש פ"ט, ה"א

שְׁנַּת הַחַמָּה יֵשׁ מֵחַכְמֵי יִשְׂרָאֵל שָׁאוֹמְרִים שֶׁהִיא שְׁסַ"ה יוֹם וּרְבִיעַ יוֹם שֶׁהוּא שֵׁשׁ שָׁעוֹת. וְיֵשׁ מֵהֶן שֶׁאוֹמְרִים שֶׁהוּא פָּחוֹת מֵרְבִיעַ הַיּוֹם. וְכֵן חַכְמֵי יָוַן וּפָרַס יֵשׁ בֵּינֵיהֶן מַחֲלֹקֶת בְּדָבָר זֶה:

[There is a difference of opinion among] the Sages of Israel concerning the length of a solar year. Some Sages1 maintain that it is 365 days and 1/4 of a day - i.e., six hours. Others

maintain that it is slightly less than that figure.2 There is also a difference of opinion among the wise men of Greece and Persia concerning this matter.3

6) רמב"ם הלכות קידוש החודש פ"ט, ה"ב

מִי שֶׁהוּא אוֹמֵר שֶׁהִיא שְׁסַ"ה יוֹם וּרְבִיעַ יוֹם. יִשָּאֵר מִכֶּל מַחֲזוֹר שֶׁל תְּשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה שָׁעָה אַחַת וְתפ"ה חֲלָקִים כְּמוֹ שָׁאָמַרְנוּ. וְיִהְיֶה בֵּין תְּקוּפָה לָתְקוּפָה אֶחָד וְתִשְׁעִים יוֹם וְשֶׁבַע שָׁעוֹת וַחֲצִי שָׁעָה. וּמִשֶּׁתַּדַע תְּקוּפָה אַחַת בְּאֵי זֶה יוֹם בְּאֵיזוֹ שָׁעָה הִיא תַּתְחִיל לִמְנוֹת מִמֶּנָּה לַתְּקוּפָה הַשִּׁנִיָּה שֶׁאַחֲרֶיהָ וּמִן הַשְּׁנִיָּה לַשְׁלִישִׁית עַד oiף הָעוֹלָם:

According to the opinion that [a solar year] is [exactly] 365 and 1/4 days, there will be a remainder of one hour and 485 units after every nineteen-year cycle, as we mentioned.4

Between the start of each of the successive seasons of the year, there will be ninety-one days and seven and one-half hours. When you know the date and the hour of the beginning of one season, you can calculate [the beginning of] the following season by [adding the above amount]. Similarly, you can calculate the beginning of the following season, and continue forever.

7) רמב"ם הלכות קידוש החודש פ"י, ה"ו

וְנָרְאִין לִי הַדְּבָרִים שָׁעַל חֶשְׁבּוֹן תְּקוּפָה זוֹ הָיוּ סוֹמְכִין לְעִנְיַן עִבּוּר הַשָּׁנָה בְּעֵת שָׁבֵּית דִּין הַגָּדוֹל מָצוּי. שֶׁהָיוּ מְעַבְּרִין מִפְּנֵי הַדְּמֵן אוֹ מִפְּנֵי הַצֹּרֶךְ. לְפִי שֶׁחֶשְׁבּוֹן זֶה הוּא הָאֱמֶת יוֹתֵר מִן הָרִאשׁוֹן. וְהוּא קרוֹב מִן הַדְּבָרִים שֶׁנִּתְבָּאֲרוּ בְּאִצְטַגְנִינוּת יוֹתֵר מִן הַחֶשְׁבּוֹן הָרִאשׁוֹן שֶׁהָיִתָה בּוֹ שְׁנַת הַחַמָּה שס"ה יוֹם וּרְבִיעַ יוֹם:

It appears to me that [the Sages] relied on this calculation [of the length] of the seasons regarding the institution of a leap year, in the era when the High Court held sessions and would institute a leap year because of the time [when the equinox was scheduled to occur] or for other reasons. For this calculation is more accurate than the former one. It shares a greater resemblance to the data explained by the astronomers than the first opinion, which considered a solar year to be 365 and 1/4 days.

8) פירוש להרמב"ם פ"ט, ה"ג

וא"ת, יתחייב מזה שיהיה' התקופה באייר אחר שנים רבות, לפי שיתקבץ מעל מחזור שעה ותפ"ה, נאמר וכן הדין, אבל עד יבא מורה צדק וידיענו מה יהיה הדין בזה העת המאוחר.

'т

9) המשך תרס"ו, ע' תל"א

הלכה הוא מה שהוא אמת לאמיתו, דהרי כללות התורה היא אמת וכנ"ל דאלו ואלו דא"ח, ומה שהוא אמת, היינו שזהו אמת לאמיתו.

Halach is the ultimate truth. As regardless, torah in its entirety is "true", additionally, Torah is "truth within truth".

10) רמב"ם הלכות ברכות פ"י, הי"ח

ָּהָרוֹאֶה אֶת הַחַמָּה בְּיוֹם תְּקוּפַת נִיסָן שֶׁל תְּחָלֵּת הַמַּחֲזוֹר שֶׁל שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה שֶׁהַתְּקוּפָה בִּתְחַלֵּת לֵיל רְבִיעִי בְּבּלֶּך מְקַרָּהְ בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית. וְכֵן כְּשֶׁתַּחֲזֹר הַלְּבָנָה לִתְחַלַּת מַזַּל טָלֶה בְּתְחַלֵּת מַזַּל הָבְים הַנִּשְׁאָרִים לְתְחַלֵּת מַזַּל הַחֹבֶשׁ וְלֹא תְּבָפוֹן וְלֹא לְדָרוֹם. וְכֵן כְּשֶׁיַחֲזֹר כָּל כּוֹכָב וְכוֹכָב מֵחְמֵשֶׁת הַכּוֹכָבִים הַנִּשְׁאָרִים לְתְחַלֵּת מַזַּל טָלֶה וְלֹא הִבְּנוֹן וְלֹא לְדָרוֹם. וְכֵן בְּטֶּיַחְזֹר כָּל כּוֹכָב וְכוֹכָב מֵחְמֵשֶׁת הַכּוֹכָבִים הַנִּשְׁאָרִים לְתְחַלֵּת מַזַּל טָלֶה וּלֹא יִהְיֶה נוֹטֶה לֹא לְצָפוֹן וְלֹא לְדָרוֹם. וְכֵן בְּכָל עֵת שֶׁיִּרְאֶה מַזַּל טָלֶה עוֹלֶה מִקְצֵה הַמִּזְרֶח עַל כָּל אֶחָד מֵאֵלוּ מְבָּרָךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית:

A person who sees the sun on the day of the spring equinox at the beginning of the twenty-eight year cycle that begins on Wednesday night [must recite a blessing]. When he sees the sun on Wednesday morning, he should recite the blessing "who performs the work of creation."

Similarly, the blessing "who performs the work of creation" should be recited when the moon reaches the beginning of the zodiac constellation taleh at the beginning of the month when it is not pointing to the north or the south, when any of the other five stars [that revolve in separate spheres] arrive at the beginning of the constellation taleh and do not point to the north or the south, and when one sees the constellation taleh ascend to the eastern corner [of the sky].

'תענית י', א' (11

ּתַנְיַא, חַנַנְיַה אוֹמֵר: וּבַגּוֹלֵה, עַד שָׁשִּׁים בַּתִּקוּפָה.

It is taught in a baraita that Ḥananya says: And in the Diaspora one does not begin to request rain until sixty days into the season, i.e., sixty days after the autumnal equinox.

12) שו"ע אדה"ז סי' תנ"ה, סט"ו

ִמִי שָׁיֵשׁ לוֹ בְּבֵיתוֹ מֵיִם שְׁאוּבִין שֶׁשְּאָבָן לְלִישַׁת הַמַּצָּה וְנָפְלָה הַתְּקוּפָה בַּלַּיְלָה אוֹ בַּיּוֹם, אוֹ שֶׁמֵּת אֶחָד בִּשְׁכוּנָתוֹ, שָׁצָרִיךְ לִשְׁפֹּךְ כָּל הַמֵּיִם שֶׁבַּשְּׁכוּנָה מִפְּנֵי חֲשַׁשׁ סַכָּנָה,פא, אַף עַל פִּי כֵן אֵין צָרִיךְ לִשְׁפֹּךְ מֵיִם הַלָּלוּ, שֶׁנֶּאֱמַר "שׁוֹמֵר מִצְוַה לֹא יֵדַע דַּבַר רַע".

ּוְאָם רוֹצֶה לְהַחֲמִיר וּלְשָׁפְכֶם — הָרְשׁוּת בְּיָדוֹ. וְנָכוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן אָם אֶפְשָׁר לוֹ בְּקַל לִמְצֹא מַיִם אֲחֵרִים שֶׁלָּנוּ, אוֹ שָׁאֶפְשָׁר לוֹ בִּקַל לָלוּשׁ בִּיוֹם אֶחֵר בְּמֵיִם אֲחֵרִים שֵׁיִּשְׁאֵב בְּבֵין הַשְּׁמֵשׁוֹת שֵׁלְּפַנַיו:

[The following law applies with regard to a person] who has water at home that was drawn for the sake of kneading matzah and the spring equinox fell either on that night or [during the next] day, or a person in the neighborhood died. [In both instances, the prevailing custom] is to pour out all the water in the neighborhood, because there is concern48 for danger. Nevertheless, it is not necessary to pour out this water [which was drawn to enable observing the mitzvah to eat matzah. This can be derived from the verse,] "One who upholds a commandment will not know any adversity."

[Nevertheless,] if one seeks to be stringent and pour out [the water], he may do so. [Indeed,] it is proper to do so if [the person] can easily obtain other water that was held overnight, or if it is

easy for him to knead [the dough for matzah] on another day with other water that he will draw during dusk on the preceding day.

n

.13) ר"ה, כ"ד, א', משנה

מַתְנִי׳ רֹאשׁ בֵּית דִּין אוֹמֵר: ״מְקוּדָּשׁ״, וְכָל הָעָם עוֹנִין אַחֲרָיו: ״מְקוּדָּשׁ מְקוּדָּשׁ״. בֵּין שָׁנְּרְאָה בִּזְמַנּוֹ, בֵּין שֶׁלֹּא נִרְאָה בּזְמַנּוֹ — מִקַדְּשׁין אוֹתוֹ.

MISHNA: After the witnesses have been examined and their testimony accepted, the head of the court says: It is sanctified. And all the people respond after him: It is sanctified; it is sanctified. Whether the moon was seen at its anticipated time, on the thirtieth day of the previous month, or whether it was not seen at its anticipated time, in which case witnesses are not necessary to establish the following day as the New Moon, the court sanctifies it and formally proclaims the day as the New Moon.

ָרַבִּי אֶלְעָזַר בְּרַבִּי צָדוֹק אוֹמֵר: אָם לֹא נָרְאָה בִּזְמַנּוֹ — אֵין מְקַדְשִׁין אוֹתוֹ, שֶׁכְּבַר קִידְשׁוּהוּ שָׁמַיִם.

Rabbi Elazar, son of Rabbi Tzadok, says: If the new moon was not seen at its anticipated time, the court does not sanctify the New Moon on the following day, as the celestial court in Heaven has already sanctified it, precluding the need for the additional sanctification by the earthly court.

υ

14) תוד"ה לתקופות (ר"ה, ח', א')

...והרי עכשיו נוהגין למנות מתשרי של תוהו שנות העולם...

...we count from the year prior to actual creation...

'ב', ב') ר"ה, י', ב

תַּנְיָא, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: בְּתִשְׁרִי נִבְרָא הָעוֹלֶם, בְּתִשְׁרִי נוֹלְדוּ אָבוֹת, בְּתִשְׁרִי מֵתוּ אָבוֹת, בַּפֶּסַח נוֹלַד יִצְחָק, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנַה נִפְּקְדָה שָׂרָה רָחֵל וְחַנַּה, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנַה יַצָא יוֹסֶף מִבֵּית הַאָּסוּרִין.

It is taught in a baraita that the tanna'im disagreed about this point: Rabbi Eliezer says: In Tishrei the world was created; in Tishrei the Patriarchs were born; in Tishrei the Patriarchs died; on Passover Isaac was born; on Rosh HaShana Sarah, Rachel, and Hannah were remembered by God and conceived; on Rosh HaShana Joseph came out from prison;

ָבָרֹאשׁ הַשָּׁנָה בָּטְלָה עַבוֹדָה מֵאֲבוֹתֵינוּ בִּמְצְרַיִם, בְּנִיסָן נִגְאֵלוּ, בִּתִשִּׁרִי עַתִידִין לִיגָאֵל.

on Rosh HaShana our forefathers' slavery in Egypt ceased; in Nisan the Jewish people were redeemed from Egypt; and in Tishrei in the future the Jewish people will be redeemed in the final redemption with the coming of the Messiah.

ַרַבִּי יְהוֹשֵׁעַ אוֹמֵר: בְּנִיסָן נִבְּרָא הָעוֹלָם, בְּנִיסָן נוֹלְדוּ אָבוֹת, בְּנִיסָן מֵתוּ אָבוֹת, בְּפֶסַח נוֹלַד יִצְחָק, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִפְקְדָה שָׂרָה רָחֵל וְחַנָּה, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יָצָא יוֹסֵף מִבֵּית הָאְסוּרִין, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בָּטְלָה עֲבוֹדָה מֵאְבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, בְּנִיסָן נִגְאֲלוּ בְּנִיסָן עֲתִידִין לִיגָּאֵל.

Rabbi Yehoshua disagrees and says: In Nisan the world was created; in Nisan the Patriarchs were born; in Nisan the Patriarchs died; on Passover Isaac was born; on Rosh HaShana Sarah, Rachel, and Hannah were remembered by God and conceived sons; on Rosh HaShana Joseph came out from prison; on Rosh HaShana our forefathers' slavery in Egypt ceased; in Nisan the Jewish people were redeemed from Egypt; and in Nisan in the future the Jewish people will be redeemed in the final redemption.

תַּנְיָא, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: מִנַּיִן שֶׁבְּתִשְׁרִי נִבְרָא הָעוֹלָם — שָׁנֶּאֱמֵר: ״וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי״. אֵיזֶהוּ חֹדֶשׁ שֶׁהָאָרֶץ מוֹצִיאָה דְּשָׁאִים וְאִילָן מָלֵא פֵּירוֹת — הֱוֵי אוֹמֵר זֶה תִּשְׁרִי. וְאוֹתוֹ הַפֶּרֶק זְמַן רְבִיעָה הָיִתָה, וְיַרְדוּ גִּשָׁמִים וְצִימֵחוּ, שֶׁנֶּאֱמַר: ״וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ״.

The Gemara explains these matters in detail: It is taught in a baraita that Rabbi Eliezer says: From where is it derived that the world was created in the month of Tishrei? As it is stated: "And God said: Let the earth bring forth grass, herb yielding seed, and fruit tree yielding fruit after its kind" (Genesis 1:11). Which is the month in which the earth brings forth grass and the trees are full of ripe fruit? You must say that this is Tishrei. And a further proof that the world was created in Tishrei is that when the world was first created, it needed rain so that the plants would grow, and the period beginning with Tishrei is a time of rain, and rain fell and the plants grew, as it is stated: "But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground" (Genesis 2:6).

ַרַבִּי יְהוֹשַׁעַ אוֹמֵר: מִנַּיִן שֶׁבְּנִיסָן נִבְרָא הָעוֹלָם — שֶׁנֶּאֱמַר: ״וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשָׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע וְעֵץ עוֹשֶּׂה פְּרִי״. אֵיזֶהוּ חֹדֶשׁ שֶׁהָאָרֶץ מְלֵיאָה דְּשָׁאִים וְאִילָן מוֹצִיא פֵּירוֹת — הֱוֵי אוֹמֵר, זֶה נִיסָן. וְאוֹתוֹ הַפֶּרֶק, זְמַן בְּהֵמָה וְחַיָּה וָעוֹף שָׁמִּזְדַּוְּוֹגִין זֶה אֵצֶל זֶה, שֶׁנֶּאֱמַר: ״לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן וְגוֹ״.

Rabbi Yehoshua says: From where is it derived that the world was created in the month of Nisan? As it is stated: "And the earth brought forth grass, herb yielding seed after its kind, and tree yielding fruit" (Genesis 1:12). Which is the month in which the earth is full of grass and the trees begin to bring forth fruit? You must say that this is Nisan. And further proof that the world was created in Nisan is that when the world was first created, the animals had to breed in order to fill the world, and the period beginning with Nisan is a time when cattle, and beasts, and birds mate with one another, as it is stated: "The flocks are clothed in the meadows, and the valleys are wrapped in grain; they shout for joy, they also sing" (Psalms 65:14).

16) תוד"ה כמאן (ר"ה, כ"ז, א')

ומה שיסד ר"א הקליר בגשם דשמיני עצרת כר"א דאמר בתשרי נברא העולם ובשל פסח יסד כר' יהושע אומר ר"ת דאלו ואלו דברי אלהים חיים ואיכא למימר דבתשרי עלה במחשבה לבראות ולא נברא עד ניסן

ודכוותה אשכחן בפרק עושין פסין (עירובין דף יח. ושם) גבי אדם שעלה במחשבה לבראות שנים ולבסוף לא נברא אלא אחד:

There are Piyutim in Davening reflecting the month Hashem thought to create the world, although it was carried out at a different time (the same way there is a difference between the form of man, as one or two).

***